

VADERDAG HJM Sales, 20-06-2014

Geliefde broeders en zusters, deze keer een boodschap in verband met 'vaderdag'. Het betreft dus een boodschap voor met name de vaders onder ons.

Het is een teken van de toenemende duisternis in deze wereld, dat er een steeds dieper wordende kloof ontstaat tussen ouders en hun kinderen. Op voorhand kunnen zeker twee belangrijke oorzaken worden genoemd. Ten eerste legt onze maatschappij een zware druk op de ouders om het hoofd boven water te kunnen houden. Werken, werken, en nogmaals werken! Er is weinig tijd meer voor elkaar in het gezin. Ten tweede zorgt toenemende digitalisering er voor, dat er steeds meer verwijdering en wederzijds onbegrip ontstaat. De ouders kunnen hierin moeilijk meekomen en de kinderen sluiten zich steeds meer af voor normale, sociale contacten en óp in hun eigen digitale wereldje.

Dit is een negatief teken van de eindtijd. Maar er is ook een positief teken van de eindtijd, namelijk dat God dán de christelijke gezinnen zal herstellen. Vóórdat de toorn van God over de wereld komt, vóórdat Jezus terugkomt, zal God middels bijzondere predikingen oproepen tot herstel van gezinsrelaties. Wellicht komen er speciaal door de Heilige Geest gezalfde predikingen vanaf de kansel. Predikingen in de geest van de oude profeet Elia. Wellicht wordt Elia zelf door God naar de aarde gezonden. In het bijzonder voor Israël (Openb. 11:3). Zéker is dat God aan gezinsherstel zal gaan werken. Mal. 4:5-6 – *“Ziet, Ik zende ulieden den profeet Elia, eer dat die grote en die vreselijke dag des HEEREN komen zal. En hij zal het hart der vaders tot de kinderen wederbrengen, en het hart der kinderen tot hun vaders; opdat Ik niet kome, en de aarde met den ban sla.”*

God de Vader verlangt dat onze onderlinge relaties worden hersteld. Beslist onze huwelijksrelaties, maar zeer zeker ook de relaties tussen kinderen en ouders. Want hoe kunnen wij immers oprecht in verwachting van Jezus' Wederkomst leven, terwijl wij in onmin met elkaar leven? Dat is toch hypocriet? Dat is zo hypocriet, dat het Gods toorn opwekt.

In de eindtijd, de tijd dat Gods oordelen voor de deur staan, vestigt de Heilige Geest onze aandacht op dit thema. God, Die een liefdevol vaderhart bezit, wil onze gezinnen herstellen.

Ik wil graag twee schriftgedeelten citeren, die specifiek aan de vaders zijn gericht. Ze zijn niet aan moeders gericht, maar aan vaders, omdat God wéét dat vaders in hun karakters soms erg hard, kortaf en zelfs onredelijk kunnen zijn. Moeders zijn vaak veel liefdevoller, zachter en beschermender. Vaders zijn soms ook zo onverzoenlijk jegens hun rebellerende puber-kinderen! Juist als deze zoeken naar hun eigen identiteit of hun eigen weg gaan.

Efez. 6:4 – *“En gij vaders, verwekt uw kinderen niet tot toorn, maar voedt hen op in de lering en vermaning des Heeren.”*

Col. 3:21 – *“Gij vaders, tergt uw kinderen niet, opdat zij niet moedeloos worden.”*

Waar is het vaderhart dat zich vol begrip en liefde overbuigt naar het kind? Zoals Jezus? Beide teksten vermanen de vaders om niet onredelijk te zijn en eerst goed na te denken vóór er beslissingen worden genomen met betrekking tot de kinderen. Vóórdat er zaken worden verboden of geboden! Waarbij zij hen op de weg van Christus dienen te wijzen, die zij dan uiteraard wel dienen te kennen.

Vaders, luister naar uw kinderen. Verbitter uw kinderen niet. Luister naar wat zij te zeggen hebben. Luister geduldig naar hun argumenten. Ook al zijn die volgens u onjuist of niet relevant. God de Vader luisterde áltijd naar Zijn Zoon Jezus (Joh. 11:41b-42a) en wij mogen van Zijn voorbeeld leren. En als het nodig is, leg dan uit wáárom u iets verbiedt. Maar predik hen niet dood, ook al is het goedbedoeld! Wees redelijk en wees zélf een voorbeeld in uw handel en wandel. Want uw kinderen en zeker de pubers horen en zien álles!

Ja, zult u zeggen, dat alles wil ik wel, maar ik maak regelmatig fouten en zeker ook in de opvoeding!

Geliefde broeders, dat is niet erg! Want wij zijn mensen met veel zwakheden. Jaren geleden toen mijn eigen kinderen nog klein waren, gaf een oude broeder mij een verstandig advies, dat ik heb opgevolgd. Het heeft zijn waarde bewezen. Hij zei: *“Maak er een gewoonte van om aan je kinderen oprecht vergeving te vragen, zodra je jegens hen iets verkeerd hebt gedaan. Als je onredelijk was of opvliegend, niet wilde luisteren of te snel boos was! En leef naar het voorbeeld van Jezus Christus.”*

Als u dit in de praktijk brengt, dan zullen uw kinderen u gaan respecteren. Want dan gaan ze u zien als een eerlijk man, een eerlijke vader. Als er immers iets is waar kinderen hypergevoelig voor zijn, dan is het (on-)eerlijkheid. Zij gaan u zien als mens van vlees en bloed, die net zoals zij regelmatig fouten maakt, maar die bereid is om die fouten te erkennen. Dan gaan ze u zien als een vader, die zichzelf in de fouten van zijn kinderen herkent, die veel van hen houdt en die hen nooit los zal laten.

Broeders, vaders, liefde voor uw kinderen wil niet zeggen, dat alles mag of moet kunnen. Ware liefde stelt soms grenzen. Want het was door de beschermende Liefde van de hemelse Vader, dat Hij zei in Gen. 2:16-17 – *“.....: Van allen boom dezès hofs zult gij vrijelijk eten; Maar van den boom der kennis des goeds en des kwaads, daarvan zult gij niet eten; want ten dage, als gij daarvan eet, zult gij den dood sterven.”*

God de Vader gaf dit gebod niet zo maar willekeurig. Hij wilde de mens niet pesten. God de Vader bedoelde niet te zeggen, dat wanneer wij Hem ongehoorzaam zijn, Hij ons dan de doodstraf geeft. Neen, integendeel! God stelde dit gebod in, omdat Hij wist dat het eten van deze bijzondere en ‘giftige’ boom de dood tot gevolg zou hebben. De geestelijke dood wordt hier bedoeld, want Adam en Eva leefden na hun zonde verder. De Vader wilde de mens juist beschermen. Want door ongehoorzaamheid aan Hem zou de zonde in het hart infiltreren. En het absolute gevolg van de zonde, het eindresultaat van de zonde, is de dood (Rom. 6:23).

Het is op grond van deze liefde, dat aardse vaders hun kinderen bepaalde zaken moeten verbieden. Maar dan wél in alle zachtmoedige wijsheid en leiding van de Heilige Geest. Want zij weten, dat er anders vreselijke, negatieve consequenties kunnen zijn. Zij weten dat drugsgebruik tot verslaving en andere verschrikkelijke dingen kan leiden. Zij weten dat onbeperkt gebruik van internet tot verkeerde dingen kan leiden. Zij weten dat hun kinderen toezicht nodig hebben. Vult u het zelf verder maar in.

We mogen ons daarom best afvragen, waardoor tolerante vaders, die hun kinderen maar alles toestaan, worden gedreven. Is het slechts gemakzucht? Teneinde geen gezeur te hebben? Beslist is dat geen liefde zoals God de Vader ons hier heeft getoond. Zachte heelmeesters maken stinkende wonden! Liefde stelt grenzen! Teneinde te beschermen!

Vaders, ik wil met u naar het tweede wonder, dat Jezus verrichtte toen Hij nog op aarde wandelde. Het eerste wonder betrof de verandering van water in wijn tijdens het bruiloftsfeest in Kana (Joh. 2:1-12). De wijn was op! De blijdschap verdwenen! Daarvan spreekt wijn in geestelijke zin! Blijdschap in het huwelijk gebaseerd op de liefde is belangrijk. Daarmee vangt alles aan. Daarom dit eerste wonder van Jezus. Want als er geen blijdschap meer in het huwelijk is, heeft dat negatieve gevolgen voor het gezin, voor de opvoeding van de kinderen.

Maar Jezus' tweede wonder betrof de genezing van de zieke zoon van een koninklijke hoveling (d.i. een belangrijke ambtenaar aan het koningshof). Hiermee werd juist de blijdschap, vrede en harmonie in het gezin hersteld. En het hele huis, het hele gezin, kwam tot geloof in Jezus, zegt vers 53b. Joh. 4:46-54 – *“Zo kwam dan Jezus wederom te Kana in Galiléa, waar Hij het water wijn gemaakt had. En er was een zeker koninklijk hoveling, wiens zoon krank was, te Kapérnaüm. Deze, gehoord hebbende, dat Jezus uit Judéa in Galiléa kwam, ging tot Hem, en bad Hem, dat Hij afkwame, en zijn zoon gezond maakte; want hij lag op zijn sterven. Jezus dan zeide tot hem: Tenzij dat gijlieden tekenen en wonderen ziet, zo zult gij niet geloven. De koninklijke hoveling zeide tot Hem: Heere, kom af, eer mijn kind sterft. Jezus zeide tot hem: Ga heen, uw zoon leeft. En de mens geloofde het woord, dat*

Jezus tot hem zeide, en ging heen. En als hij nu afging, kwamen hem zijn dienstknechten tegemoet, en boodschapten, zeggende: Uw kind leeft! Zo vraagde hij dan van hen de ure, in welke het beter met hem geworden was. En zij zeiden tot hem: Gisteren te zeven ure verliet hem de koorts. De vader bekende dan, dat het in dezelve ure was, in dewelke Jezus tot hem gezegd had: Uw zoon leeft. En hij geloofde zelf, en zijn gehele huis. Dit tweede teken heeft Jezus wederom gedaan, als Hij uit Judéa in Galiléa gekomen was.”

Beide wonderen werden door Jezus in Kana verricht, dat “rietstengel” betekent. Een rietstengel is tegen de zwaarste stormen bestand. Het buigt mee naar alle kanten, maar breekt niet. En zo zijn eveneens de huwelijken en gezinnen van hen die in Christus zijn. Althans, zo zou het moeten zijn! Zij overwinnen elke crisis, omdat zij naar Jezus gaan en Hem om hulp vragen. Jezus is onze Hogepriester en Middelaar, Die nu aan de rechterhand van God de Vader in de hemel zit en voortdurend voor ons bidt. Ga naar Hem voor hulp! Deze vader ging ook naar Jezus. Zijn zoon was op sterven na dood. We lezen niets over de kwaal of oorzaak, hetgeen impliceert dat het van alles kan zijn geweest. Vaders, voor álles mag u tot Jezus gaan en vragen om te helpen. De vader was zo bezorgd, dat hij naar Jezus op zoek ging. Hij had gehoord over Jezus. Hij wist wie Jezus was. En hij ging daarom op weg van Kapérnaüm naar Kana. Dit zouden alle christelijke vaders moeten doen. Niet alleen als hun kinderen lichamelijk ziek zijn, maar zeker óók als zij zien dat hun kinderen geestelijk aan het sterven zijn. Juist in de puberteit dienen vaders alert te zijn. Omdat de kinderen dan naar bevestiging van hun eigen identiteit op zoek zijn en vatbaar zijn voor allerlei misleidende opvattingen, die in de maatschappij de ronde doen.

Maar deze vader zocht Jezus, vond Hem en geloofde het machtswoord van Jezus. Hij zocht, vond en gelóófde! Wie zoekt, zal vinden (Luk. 11:9). Jezus laat Zich vinden. Maar daarna komt het aan op het geloof. Vaders dienen derhalve in moeilijke tijden geloof voor hun kinderen te hebben. Als de kinderen het zo nodig hebben. Dus zij dienen zich niet te beperken tot opmerkingen naar de kinderen toe als: “*Vertrouw maar op Jezus. Hij zal je beslist helpen als je gelooft*”. Neen, de vaders dienen ook zélf het noodzakelijke geloof op te brengen. Want kinderen kunnen immers op sterven na dood zijn en geestelijk veel te zwak om zelf nog te geloven. “*Geloof in de Here Jezus Christus en gij zult zalig worden, gij en uw huis*”, zo zeiden Paulus en Silas tegen de stokbewaarder van Filippi (Hand. 16:31). Deze man was naast bewaarder zeer waarschijnlijk ook een vader.

Daarom, vaders, blijf uw kinderen altijd liefhebben, óók als zij hebben gezondigd. Wijst hen niet af als zij berouwvol tot u terugkeren. En beslist ook niet, nadat zij u eerst de rug hebben toegekeerd en het huis verlaten. Zelfs niet als hun afdwaling nog zo verschrikkelijk is geweest. Weest u als die trouwe vader die steeds weer uitzag naar de terugkomst van zijn verloren zoon. U kent het aangrijpende verhaal uit Luk. 15:11 e.v.! Deze vader was een typebeeld van God de Vader.

De jongste zoon had zijn erfdeel opgeëist, terwijl zijn vader notabene nog leefde. Wat een brutaliteit! Wat een keiharde liefdeloosheid! Onuitgesproken klonk er in feite: “*Pa, het beter dat u snel sterft, want ik wil uw geld hebben*.” En de jongste zoon was vervolgens met het geld vertrokken naar een ver land, waar hij alles verbraste. Ja, zelfs het geld aan hoeren uitgaf. Wat een schandalige verachting van zijn vader!

En toen hij uiteindelijk bij de zwijnen belandde, maar zelfs het varkensvoer niet kreeg om zijn honger te stillen, dacht hij terug aan zijn vader, aan zijn ouderhuis waar hij genoeg te eten had gehad. Opnieuw zien we dat egoïsme de boventoon voerde. En de jongen ging terug. Toen hij thuis was, vroeg hij zijn vader om vergeving (Luk. 15:21). Doch hij zei niet, dat hij zijn vader liefhad.

Maar desondanks, vóórdat de zoon ook maar een woord had gesproken, overlaadde de vader hem met kussen. Het Griekse grondwoord “*kataphi’leo*” betekent “*overladen met kussen, telkens weer kussen, teder kussen, hartelijk kussen*”. Reeds van ver had de vader hem zien aankomen. Misschien had hij zelfs elke dag op de uitkijk gestaan. En eindelijk,

eindelijk kwam hij nu terug. Luk. 15:20 – *“En opstaande ging hij naar zijn vader. En als hij nog ver van hem was, zag hem zijn vader, en werd met innerlijke ontferming bewogen; en toe lopende, viel hem om zijn hals, en kuste hem.”*

De vader verweet zijn zoon niets. Hij verweet hem niet zijn liefdeloosheid. Hij beschuldigde zijn zoon niet. Hij gaf geen corrigerende preek. Niets van dat alles. Nee, zijn hart was vol ontferming. Wát een geweldig voorbeeld! Het is een voorbeeld van goddelijke liefde. Het is een voorbeeld van waarachtige verzoening, zoals God het heeft bedoeld. De vader, totaal onschuldig en schandelijk behandeld, boog zich diep en kuste vol liefde zijn diep verloren zoon, teneinde deze op te richten en te herstellen. Deze verzoening verwijst naar de diepe verzoening van God de Vader met een voor eeuwig verloren mensheid en is het voorbeeld dat wij behoren na te volgen.

De vader gaf hem een nieuw kleed, nieuwe schoenen en een ring en hij liet een heerlijk maal bereiden en het gemeste kalf werd geslacht. Het was feest. En ik denk, dat toen die jongste zoon zal hebben beseft, hoeveel zijn vader van hem hield. Ik denk dat toen voor het eerst weer zijn koude hart met liefde voor zijn vader werd gevuld. Zijn trouwe vader die ondanks alles vurig van hem was blijven houden. Ik denk dat toen zijn hart werd hersteld. Zoals in Maleachi geschreven staat: *“Ik zal het hart van de vader tot zijn kind terugbrengen en het hart van het kind tot de vader.”* En dit wil de hemelse Vader in deze tijd tot stand brengen.

Zo groot is de liefde van God als onze hemelse Vader. Zelfs als wij Hem niet liefhebben en alleen maar aan onszelf denken, heeft Hij toch ons vurig lief. Hij zond zelfs Zijn eigen Zoon Jezus naar het kruis om in onze plaats voor onze zonden te sterven. Terwijl wij Hem toch hadden veracht. Zijn vurige Liefde dient ons voorbeeld te zijn.

Aardse Vaders, zó dient u uw eigen kinderen lief te hebben. Wát zij u ook hebben aangedaan. Uw liefde dient groter te zijn. En als u tot de conclusie komt, dat u te weinig liefde bezit, dan mag u deze vurige liefde vandaag ontvangen. Door Jezus. Op grond van Zijn Offer aan het kruis voor u en mij. Dankt God, dat u door de Heilige Geest deze goddelijke liefde in uw hart mag ontvangen. Rom. 5:5 – *“En de hoop beschaamt niet, omdat de liefde Gods in onze harten uitgestort is door den Heiligen Geest, Die ons is gegeven.”*

Geliefde broeders en zusters, de liefde van de hemelse Vader is ook voor u bestemd. Wij zijn Zijn kinderen. En prijst God, Hij verwijt ons niets als wij Hem, net als die liefdeloze, jongste zoon, de rug hebben toegekeerd. Het enige wat Hij verlangt is dat u tot hem terugkeert. Dan zal er feest in de hemel zijn. Vandaag nog! Luk. 15:21-24 – *“En de zoon zeide tot hem: Vader, ik heb gezondigd tegen den Hemel, en voor u, en ben niet meer waardig uw zoon genaamd te worden. Maar de vader zeide tot zijn dienstknechten: Brengt hier voor het beste kleed, en doet het hem aan, en geeft hem een ring aan zijn hand, en schoenen aan de voeten; En brengt het gemeste kalf, en slacht het; en laat ons eten en vrolijk zijn. Want deze mijn zoon was dood, en is weder levend geworden; en hij was verloren, en is gevonden! En zij begonnen vrolijk te zijn.”*

Moge de Heiland u en mij deze week overvloedig zegenen. Amen.